

Prvá jazda snehuliakovi veľmi nevyšla.
Rozpadol sa a v záveji stratil mrkvu, čo mal namiesto nosa.

Krtko si však vedel rady:
Opäť snehuliaka postavil a mohli sa ďalej hrať.
A hrali sa čoraz lepšie.
Po ďalších kopcoch a vrškoch sa už spúšťali
bez nehody, namiesto lízaniek oblizovali cencúle
zo stromov a snehuliak na nich dokonca pískal
ako na píšťalke.

A to ešte nebolo nič oproti guľovačke!
Robili pri nej taký hurhaj, že pobudili pol lesa.
A zrejme by s tou guľovačkou tak skoro neprestali,
keby sa nestal zázrak:
Pod snehom našli napoly zasypané sánky.
Akurát pre nich dvoch.
Každý vie, že spúšťať sa na bruchu a na sánkach je
veľký rozdiel.
Asi ako jazdiť na starej káre, alebo na novučičkom aute.

Bola to jedna báseň.
Prebudené zvieratká a vtáčiky pri krmidlách sa nestačili
čudovať.
Len múdra sova spala ďalej. Bola totiž z tej svojej
múdrosti tak ukonaná, že iba spala a spala.

